

Kazimierz Jan Wojsznarowicz (Wojsznarowicz)

[guwerner](#)

[kaznodzieja](#), [sekretarz królewski](#), [pisarz](#), [uczeń](#)

Ur. 0.0.1620,

Zm. 14.0.1677, Wilno

Dane rodziców

Brak danych.

Wychowanie i wykształcenie

Odbył studia na [Akademii Wileńskiej](#) w latach około 1640-1642, w 1642 roku uzyskał wówczas stopień [doktora filozofii](#). Następnie podjął [studia prawnicze](#) w [Rzymie](#), ukoronowane tytułem [doktora teologii](#) i [obojga praw](#) (1648). Do stanu duchownego wstąpił przed 1644 roku.

W 1647 roku dokonał również immatrykulacji na [uniwersytecie](#) w [Padwie](#).

Etapy kariery dot. edukacji

Położył duże zasługi edukacyjne dla rozwoju [Akademii Wileńskiej](#). W 1662 roku dzięki jego staraniom i fundacji została erygowana katedra etyki (polityki chrześcijańskiej) na tej uczelni, która faktycznie zaczęła swoją działalność jednakże dopiero kilkanaście lat później (1677). Przyczynił się również do powiększenia zasobów biblioteki uniwersyteckiej, ofiarując jej swój własny księgozbiór.

Z polecenia Michała Kazimierza Radziwiłła, ojczyrna swego podopiecznego, był [guwernerem](#) księcia, ordynata ostrońskiego Aleksandra Janusza Zasławskiego-Ostrońskiego w trakcie jego [peregrynacji europejskiej](#) (1667-1669). Czuwał wówczas nad wykształceniem młodego magnata oraz był jego przewodnikiem w trakcie zwiedzania Europy. Wojsznarowicz nadzorował prywatne nauki Aleksandra Janusza Zasławskiego-Ostrońskiego pobierane w [Paryżu](#) oraz wynajmował nauczycieli poszczególnych specjalności. W stolicy [Francji](#) opublikował drugą część zbioru kazań (pierwsza ukazała się w Antwerpii). W trakcie tej podróży dokonał immatrykulacji (29 kwietnia 1668 roku) na [uniwersytecie](#) w [Perugii](#). Także w [Rzymie](#) organizował swemu podopiecznemu zajęcia lekcyjne - m.in. studiował wówczas języki obce.

Dobór lektur czytanych w trakcie [podróży edukacyjnej](#) oraz zakupionych do rodzinnej biblioteki Zasławskich-Ostrońskich ilustruje wykaz książek zamieszczony przez Wojsznarowicza w rękopisie [diariusza podróznego](#) zatytułowany „Registr ksiąg w Wenecji kupionych”

Był autorem drukowanych zbiorów homiletycznych.

Fakty z życia osobistego

Był proboszczem dąbrowskim, scholastykiem piltyńskim, proboszczem w Eysymontach Wielkich. W 1676 roku został kanonikiem wileńskim. Piastował też urzędy sekretarza królewskiego oraz regenta kancelarii większej litewskiej.

Żył w [XVII wieku](#).

Bibliografia

Podmiotowa

1. Biblioteka Narodowa, Warszawa, Biblioteka Ordynacji Zamoyskich, rkps 847, Kazimierz Jan Wojsznarowicz, *Dziennik podróży po Europie*.
2. K. J. Vaišnoravičius, *Kelionė po Europą su jaunuoju kunigaikščiu Ostrogiškiu 1667-1669 metų dienoraštis*, iš lenku kalbos verte B. Mikaloniene ir E. Patiejuniene; iš lotynu kalbos verte E. Patiejuniene; koment raše K. Mačiulyte, E. Patiejuniene, M. Čiurinskas, redagavo K. Mačiulyte, E. Patiejuniene, S. Narbutas, Wilno, 2009.

Przedmiotowa

1. A. Kucharski, *Turystyka i edukacja. Zagraniczna peregrynacja młodego polskiego magnata w relacji księdza Kazimierza Jana Wojsznarowicza (1667-1669)*, *Studia Gdańskie*, 29, 2011.

